

Známe finalisty evropského atleta roku

12.10.2023 - Michal Procházka | Český atletický svaz

Ocenění pro evropského atleta a atletku roku se poprvé udílelo v roce 1993. S ohledem na covidovou pauzu (2020) je to tak letos i jubilejní třicátý ročník. Všichni před rokem ocenění jsou mezi finalisty. Nezvykle byli tři, když vedle Femke Bol byli společně mužskými jedničkami Armand Duplantis a Jakob Ingebrigtsen (a toto trio má doma z minulosti také trofej pro Rising Star).

Od poslední české stopy v anketě uplynulo letos již deset let, v roce 2013 zvítězila tehdy neporažená mistryně světa na 400 m překážek Zuzana Hejnová. Mezi muži před ní uspěli jednou Tomáš Dvořák (1999) a dvakrát Jan Železný (1996 a 2000).

Ženské finalistky (řazeny podle abecedy)

Femke Bol (NED) | Stále teprve 23letá Nizozemka letos dokonale využila přesunu McLaughlin-Levrone na hladkou čtvrtku a na té překážkové vyhrála, co se dalo. Bol na své hlavní trati vyhrála všech svých jedenáct startů, z toho šest mítinků Diamantové ligy včetně vyvrcholení v Eugene a samozřejmě finále mistrovství světa. K tomu přihodíme evropský rekord na 400 m př. 51.45 z Londýna a nejlepší světový výkon na 500 m v hale 1:05.63. Zářila však i na hladké 400: v rankingu je pátá, získala titul halové mistryně Evropy individuálně i se štafetou – a na „světě“ se na 4x400 (po nezdaru v mixu) radovala s ženskou sestavou. A Jarmile Kratochvílové sebrala v hale světový rekord časem 49,26 z Apeldoornu.

Yaroslava Mahuchikh (UKR) | Také Ukrajinka je velmi mladou atletkou, před měsícem oslavila teprve 22. narozeniny. Vládne však mezi výškařkami tabulkám (203) i rankingu. Loni jí ještě útok na světové zlato nevyšel, letos už se v Budapešti podařilo. Mahuchikh kralovala i finále Diamantové ligy – byť v průběhu sezóny na ní dvakrát odešla poražena – a titul vybojovala i při halovém evropském šampionátu v Istanbulu. Mohla by být první ženou ze své země, která uspěje v hlavní kategorii, zatím ji získal jen výškařský kolega Bohdan Bondarenko.

María Pérez (ESP) | Věkový průměr poněkud „kazí“, ale v 27 může mít jako chodkyně ještě řadu produktivních sezón. Ta letošní byla opravdu skvostná, její světový rekord na 35 kilometrů 2:37:15 mohl vidět našinec naživo doma, stačilo zajet na týmové mistrovství Evropy do Poděbrad. Sezónu pak vyšperkovala v Budapešti, kde si poradila s konkurencí na dvacítku, kde je v rankingu „jen“ dvojkou, a pak zvládla i pětatřicítku. Vskutku povedený revanš za loňský rok, kdy byla diskvalifikována na vrcholech v Eugene i Mnichově. V případě vítězství v anketě by byla první Španělkou po Ruth Beitia (2016).

Mužští finalisté (řazení podle abecedy)

Armand Duplantis (SWE) | Jeho sezóna není bez poskvrnky, na HME neodcestoval, v létě zažil prohru v posledním závodě před MS. Ale jako by si z toho „Mondo“ (zanedlouho 24letý) vzal to dobré, v Budapešti svou nadvládu v tyčkařském sektoru už zase stvrdil. Celkem stihl v součtu za halu a venek sedmnáct vítězných závodů. A obě části roku ozdobil světovými rekordy s pořadovým číslem šest a sedm: po halových 622 cm v Clermont-Ferrand mu gratuloval jeho předchůdce Renaud Lavillenie, při finále diamantovky v Eugene zase výkonem 623 dal razítko za dalším skvělým rokem. Pokud se znovu stane vítězem ankety, napodobí krajana Christiana Olssona z let 2003 a 2004.

Jakob Ingebrigtsen (NOR) | Jen výčet výkonnostních zápisů 23letého mladíka do historie v této

sezóně je pořádně dlouhý. Posuďte sami: světový rekord na 2000 m 4:43,13, nejlepší světový výkon na dvě míle 7:54,10 a celkem pět evropských rekordů, přičemž na 1500 metrů se díky 3:27,14 dostal už jen lehce přes vteřinu na dohled od toho absolutního. Ingebrigtsen kraloval i halové Evropě na 3000 m a 1 500 m, finále Diamantové ligy na trojce a míli. K dokonalosti chyběl double na světovém šampionátu, tam se ale opět musel sklonit na patnáctce, částečně se zahojil na pětce, kde titul obhájil. Norské jméno by se mohlo objevit na listině cti již počtvrté řadě, ročníky 2019 a 2021 totiž patřily Karstenu Warholmovi.

Miltiadis Tentoglu (GRE) | Rekordy, světové ani evropské neláme, ale do pozice jedničky mezi dálkaři se vypracoval. Na kontinentální úrovni Tentoglu kraloval halovému mistrovství v Istanbulu i týmovému šampionátu v Chorzówě. Především zvládl velký tlak konkurence v Budapešti a posledním finálovým pokusem zkompletoval ve svých 25 letech sbírku hlavních titulů. V anketě by se mohl stát prvním řeckým mužem s tímto evropským oceněním, zatím uspěly jen ženy, Ekaterini Stefanidi v hlavní kategorii v roce 2016 a Elina Tzengko loni vycházející hvězdou.

O anketě

O třech finalistech se rozhodovalo na základě hlasování, v němž má čtvrtinovou váhu volba 1) fanoušků na sociálních sítích, 2) členských federací, 3) médií a 4) odborné komise Evropské atletiky. Kdo si odnese trofeje z letošního ročníku Golden Tracks, bude známo v sobotu 21. října po 20:30 hodin místního času (19:30 „českého“), kdy začíná ceremoniál ve Vilniusu. (Přímý přenos vysílá European Athletics na svém YouTube kanálu.)

<https://www.atletika.cz/aktuality/zname-finalisty-evropskeho-atleta-roku>